

שמילו מריץ את נבחרת ישראל מניצחון לניצחון גם בלי כוכביה הגדולים

מידי את החוט עם הנהלת ההתאחדות אבל הם צריכים לדעת שיש דברים שהם לא בסדר. היתה מסיבה של הנבחרת בי סילבסטר, אחרי שני ניצחונות. אך אחד מההתאחדות לא בא. למה? כשיש מסיבה לקבוצות זרות לכולם יש זמן! או מה אנחנו סמבלים? אנחנו לא רואים שאין גב? או שפתאום אני קורא בעיתון ש-

**מה..
אנחנו,
סמבלים?**

קיבלתי נויפה מההתאחדות. מה אני חייל מהשורה? אני גנרל בכדורגל, או מה מודיעים לעיתונים שקיבלתי נויפה? בעניין אליפות העולם. יש לי עכשיו חודש שקט קצת. ונקווה שבארבעת הי מישחקים בחוץ, שניים בפורטוגל ושניים ברומניה, נעמוד טוב, ואז אנחנו חוזרים בחמישי באפריל הביתה, יש עוד חודש ליגה ויוצאים בחמישי למאי לסיאול. מכל הלקחים שלמדתי עם הנבחרת בחוץ, לא רוצה לצאת קודם. כי לסאברס אסור להיות יותר מ-21 יום בחוץ. יום אחד יותר מתחילת אצלם בעיות מוראל. ועם הניצחון באסיה אני רוצה לסיים את התפקיד שלי. אני חושב שזה מתנה יפה. אני לא חושב שאני רוצה להמשיך עם הנבחרת. לא בגלל הבחורים, הם נפלאים, אני חייב להם הכל. אם לא הם כל התאוריות שלי היו נשורות רק בי ראש שלי. אבל האחרים פגעו בי בצורה כזאת שזה חלום בשבילי שאני אפרוש בתור אלוף, בתור מנצח.

המציר
שמילו משמאל לאחר שהצליח למנוע מהפרי
על פתח-תיקווה ירידה. מימין: 1963, בתור
יה כורע תחת שפיגלר (מימין), הנספח הצבאי וגבי צלניקר.